

anden Behandling her i Dag, ønsker jeg straks at fastslaa, at det ikke er Lønningsudvalgets Skyld, at det har været saa længe. De Oplysninger, det har været nødvendigt at fremskaffe for at fremme Lovforslaget, har ikke kunnet skaffes til Veje før de aller- sidste Uger, og navnlig maatte der jo først finde Afgørelse Sted af Spørgsmaalet om Konjunkturtillæget til Statstjenestemændene. Særlig Størrelsen af dette har Betydning for, at Arbejdet paa denne Lov kunde gøres færdigt.

Udvalget er enigt i, at der nu fastsættes en endelig Ordning af de gamle Pensionisters Forhold, og ligeledes fuldstændig enigt i de Principper, der bør lægges til Grund derfor. Som Følge deraf er alle de stillede Ændringsforslag enstemmigt tiltraadt af Udvalget. Der er egentlig kun to Ændringsforslag af væsentlig Betydning. I Ministeriets Lovforslag var de gamle Pensionisters Konjunkturtillæg fastsat som et livsvarigt personligt Tillæg, der for Fremtiden skulde være uafhængigt af det til enhver Tid for Statstjenestemændene fastsatte Konjunkturtillæg. Denne Ordning har Lønningsudvalget ikke turdet tiltræde. Forholdet er nemlig dette, at det ved de Beregninger, Ministeriet har ladet foretage, har vist sig, at ikke faa af de gamle Pensionister — og derved forstaar jeg de Personer, der har faaet deres Pensioner og Understøttelser fastsat før 1. Oktober 1919 — ved den foreslaaede Ordning vilde faa en væsentlig større Pensionsindtægt, end de tilsvarende Tjenestemænd vilde faa som Pensionister efter Tjenestemandsløven af 12. September 1919; og efter som Konjunkturtillæget for Tjenestemændene falder bort og dermed ogsaa forsvinder for de efter 1. Oktober 1919 pensionerede Tjenestemænd, vilde der blive flere og flere af de gamle Pensionister, der vilde rykke op over den Pension, som ellers vilde blive givet til Folk, der er pensioneret efter 1919; og en saadan Ordning finder Udvalget utilfredsstillende. Udvalget har derfor stillet Ændringsforslagene Nr. 4, 5 og 6, hvorved der sikres de gamle Pensionister et Konjunkturtillæg efter Reglerne for Statens Tjenestemænd, men altsaa ikke et vedvarende personligt Tillæg, saaledes som Lovforslaget oprindeligt gik ud paa. Men da man har regnet med, at en Del af de gamle Pensionister, maaske nok den allerstørste Part af dem, har en ringe Grundpension, har man allerede tidligere hjulpet derpaa ved at forhøje denne Grundpension med 25 pCt. for dem, hvis Pensioner er under 840 Kr. og 20 pCt. for dem, hvis Pension var derudover. I Lovforslaget har Ministeriet sat disse op

til henholdsvis 30 og 25 pCt., og Udvalget vil yderligere ved Ændringsforslag forhøje Grundpensionen med 5 pCt., saa at de Pensionister, der har en Grundpension under 840 Kr. aarlig, nu faar 35 pCt. lagt hertil, og de, der har en større Grundpension end 840 Kr., faar 30 pCt. lagt til. Dette betyder i Forhold til det nugældende et Tillæg til Grundpensionen af 10 pCt. over hele Linien, til alle Pensionister. Naar dertil kommer, at de Pensionister, der har de allermindeste Pensioner, 100 Kr. eller maaske mindre, alle som een efter Ændringsforslag Nr. 2 straks skal have Pensionen sat op til 500 Kr. i Stedet for de 400 Kr., som er nævnt i Lovforslagets § 1, er der her ydet de gamle Pensionister en væsentlig Forbedring.

I Lovforslaget er der i § 1 en Bestemmelse om, at Pensionens Grundbeløb ikke under nogen Omstændighed maa overstige det firedobbelte af den oprindelige Pension. Denne Bestemmelse har Udvalget ikke turdet blive staaende ved, thi Følgen heraf kunde blive, at enkelte af disse gamle Pensionister, som nu har en Pension paa alt i alt en 1/100—1/200 Kr., vilde faa deres Indtægter reduceret med ca. 50 pCt., adskillige endog med mere. Jeg erkender, det er en Fejl, at der er ydet de Pensionister, der kun havde 50 og 100 Kr., et saa stort Tilskud, som der er ydet dem ved de tidligere Love. Jeg tror, jeg tør sige, at dette erkendes fra alle Sider i Udvalget, idet en saa lille Pension som 50—100 Kr. selvfølgelig aldrig har været tænkt som noget, der skulde være tilstrækkeligt til at leve af for en enkelt Person eller for en Familie. Nu har man imidlertid en Gang givet dette Tillæg, og naar man har gjort det, er man betænkelig ved nu pludselig at halvere denne Pension. Udvalget har nøjedes med at lade disse meget smaa Pensioner blive staaende ved det, der allerede er tillagt dem. Kun gøres Konjunkturtillæget afhængigt af Tjenestemændenes, saaledes at det falder i tilsvarende Grad som disses.

Ændringsforslag Nr. 3 gaar ud paa at forhøje Pensionen til fader- og moderløse Børn under 18 Aar af Tjenestemænd. Dette Børnetal er jo ret ringe, da det kun drejer sig om de før 1. Oktober 1919 pensionerede. Det er uden finansiel Betydning for Statskassen, men selvfølgelig vil det kunne faa ikke ringe Betydning for de enkelte Hjem, der vil høste Gavn deraf. — Ændringsforslagene under Nr. 7 og 8 angaar Beregningen af det Beløb, hvorefter Konjunkturtillæget og Dyrtidstillæget skal ydes til Enker, der har faaet deres Pensionsforhold ordnet før 1. Oktober 1919. Det er dem, der staaar